

עיר התורה שקרובה אליך

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו

יו"ר ועדת סת"ם העולמית

הרבנות הראשית לישראל

לשכת הרבנות הראשית אלעד. ראש העין. הרצליה

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

המלך

שמות

אור

התפקיד מול חובות הבית והמשפחה:

שמות פרק א (א) ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו: (ה) ויהי כל נפש יצאי ירד יעקב שבעים נפש ויוסף הנה במצרים: וכן מצינו בדומה לכך בפרשת וירא פרק ו (כו) הוא אהרן ומשה אשר אמר יקוק להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם: (כז) הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים: הוא משה ואהרן:

והכל נעשה כלאחר יד מפני הערך העליון שהוא שקוע בו, ולצערנו רבים אשר מאבדים את כל תוכן חיי הנישואין ואת המשפחתיות והזוגיות והתשומת לב שנצרך להעניק בביתו וכן למלא את חובותיו בביתו שזה בעצם עיקר תכליתו בעולם כאשר ביארנו, ובדומה לכך גם האשה שפעמים רבות מגיעה להשגים ושואפת לעשות קריירה בחיים באיזה תחום מסויים חובה לתת את הדעת שלא יהיה הדבר על חשבון העיקר שהוא הבית עם כל המשתמע מכך, ודבר זה הוא אחד הניסיונות הקשים שיש לאדם להתמודד עם הגדולה או הקריירה או העסק ככל שיהיה אשר השם נתן לו שלא לשכוח את בוראו ולהבין מה תכלית אותה גדולה שקיבל שאינה מיועדת לגאווה ולהתרברבות על הזולת ולא להיות מושפע מהחברה החדשה אליה הצטרף כעת, וגם לא על חשבון התעלמות מעיקר תפקידו בחיי הנישואין בינו לרעייתו וליוצאי חלציו, וכמאמר מרדכי לאסתר המלכה כאשר ביקש ממנה לעשות את השליחות עבור עם ישראל בבית המלך והגיבה שאינה יכולה לעשות את בקשתו, והשיב לה מרדכי כמבואר באסתר פרק ד (יג) ויאמר מרדכי להשיב אליאסתר אלתדמי בנפשך להמלט בית המלך מפלה יהודים: (יד) כי אם החרש תחרישי בעת הזאת הן והצלה יעמוד ליהודים מקומם אחר ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע אסלעת פזאת הגעת למלכות: הסביר לה שלא תחשיבי שבזכות עצמך זכית לגדולה אם לא בזכות עם ישראל, כך כל אדם ואדם צריך לדעת שהתפקיד או המעמד או העסקים שהשם נתן לו אינם יכולים להיות על חשבון למלא תפקידו ותכליתו בעולמו למרות כל הניסיונות והאתגרים הן בינו לבין בוראו והן בן אדם לחבירו כמתבאר מפרשתנו להלן.

נסינות יוסף:

בזה נבוא לביאור הפסוקים שהתורה מלמדת אותנו על הנהגת יוסף למרות מלכותו, פרש"י שמות פרק א פסוק ה ויוסף היה במצרים והלא הוא ובניו היו בכלל שבעים, ומה בא ללמדנו, וכי לא היינו יודעים שהוא היה במצרים? אלא להודיעך צדקתו של יוסף, הוא יוסף הרועה את צאן אביו, הוא יוסף שהיה במצרים ונעשה מלך ועומד בצדקו עכ"ל: מדברי רש"י מבואר שהתורה מעידה על גדלות יוסף ששמר עצמו ועמד בנסינות קשים באותה דרגה רוחנית שהיית לו בשעה שישב בחיק אביו ולמד תורה ואין ספק שבסביבת אביו יעקב אבינו שאב את הקדושה ערך התורה וקיום המצוות, אולם כך שמר על עצמו גם בזמן מכירתו לעבד וגם כשהיה בבית פוטיפר וגם כאשר היה בבית הסוהר, ועוד יותר גם בהיותו מושל על כל מצרים האמפריה העולמית דאז לא הסתחרר מהגדולה והכבוד שהגיע אין ספק שהדבר

שאלות:

א { ויש לשאול מה התורה מדגישה ויוסף היה במצרים אחרי כל סיפור מכירת יוסף וירידת יעקב למצרים האם יש מי שלא יודע שיוסף היה במצרים? ב { כמו כן יש לשאול גבי משה ואהרן מהו ההדגש שהתורה מדגישה הוא משה ואהרן אשר אמר ה' הוציאו הם המדברים הרי מפורש שהקב"ה שלח אותם לדבר ומה העניין לתת דגש כזה, ויותר קשה שמסיים הפסוק וחוזר הוא משה ואהרן? ג { זאת ועוד בתחילה כתוב הוא אהרון ומשה ובסוף כתוב הוא משה ואהרון מדוע?

אתגרי החיים:

הנה כאשר נתבונן לכל אדם ניצבת בדרכו סערת החיים בתפקידו ומעמדו בינו לבין קונו ובינו לבין חברו שאלה הן שני חלקי עבודת האדם בעולמו, וכאשר נתבונן במציאות המתנהלת בזמננו פעמים רבות שתפקידו מעמדו או עסקיו מעבירים אותו על רצון השם בזה שמתוך שנשקע בתפקידו ומעמדו או עסקיו הרי נפגעים מכך תפילותיו לימודו ומצוותיו ומורה היתר לעצמו כאנוס מכוח המציאות שהוא נמצא בה, כך שהתפילות נעשות חטף פתח במהירות ובקיצור וביחיד, וכך לימודו מתקצר ומתבטל מחוסר זמן או סבלנות, כמו כן בחלק השני בין אדם לחברו האדם יכול להיות נעים הליכות וטוב לבית למשפחה ולסביבה ולחברה שמסביבו, אולם לאחר קבלת תפקיד ומעמד חברתי נכבד וק"ו משתלב בהנהגה ציבורית ועוד יותר כשמגיע לעמדות מפתח, האדם משתנה מקצה לקצה עד בלי הכר, פתאום הופך להיות אדם אחר ומאבד את הנעימות שהייתה בין בני הזוג וכן עם בני ביתו ומשפחתו, ואינו מתייחס לסביבתו ולחברתו אשר צמח בה, או מפני שנשאב עמוק עמוק לעסקיו או לתפקידו עד ששכח את צרכי רעייתו ובני ביתו, או מפני שנכנסת בו מידת הגאווה מתוך המעמד שבו הוא נמצא כבר אינה מתאימה לו החברה שחיי בה במשך עשרות שנים, ובהתאם לכך ההתייחסות שלו לכל דבר, עד שהופך לאדם אחר לחלוטין, נקח לדוגמה מפקד בצבא או קצין במשטרה אשר מתרגל שנותן פקודות לסובבים אותו מתוך הרגלו שוכח שבבית הוא ככל האדם ועליו להיפרד מתפקידו בבית עם בני משפחתו, כמו כן אם הגיע למעמד מכובד בחברה וכולם מקרקרים סביבו ומכבדים ומעניקים לו צריך להפנים שבביתו הדבר שונה, כמו כן בעל עסקים אשר כולו נתון בהשקעות וכל שרעפיו נתונים עמוק בעסקים עד כאשר מגיע לביתו אינו מסוגל להתנתק ולהבין שיש הפרדה בין העסק לחיים בבית, וכמו כן ברוחניות ישנם אשר ברוך השם זוכים להיות שקועים בלימוד בכל כוחם ומנצלים כל רגע לתורה עד אשר אינו מתייחס כלל לבני הבית

עיר התורה שקרובה אליך

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו

יו"ר ועדת סת"ם העולמית

הרבנות הראשית לישראל

לשכת הרבנות הראשית אלעד. ראש העין. הרצליה

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

תמיד, וכו' ולפיכך האומות כאשר השם ית' נותן להם גדולה מתגאים עוד ביותר עד שכל כך גדולתם עד שהם מורדים בהקב"ה מפני גאותם, והפך זה בישראל שיש להם גדולה אלהית, וכל שיש לו מעלה אלהית נמצא בו העונה כמו שאמרו אצל השם ית' כל מקום שאתה מוצא גדולתו שם אתה מוצא ענותנותו ועיי"ש שמאריך.

ונראה לבאר כוונתו שתלוי כיצד האדם מתייחס לתפקידו גדולתו ומעמדו ועסקיו אם יודע ומפנים שכל אשר ניתן לו מהשמים הוא אמצעי להשלים את תכליתו ויעודו, בהכרח לא ישכח לעולם את בוראו ואדרבא לא רק שלא יפגום ויחסיר אלא ישתדל להודות ולהרבות כפי יכולתו, וכמו כן בן אדם לחברו יודע שלא יתכן שזה צריך להיות על חשבון חיי הנשואין ולא בני ביתו ולא בחברתו ובכל סביבתו, מאחר ויודע שמחוייב למלא תפקידו תכליתו ויעודו ולא יחטיא את המטרה, לעומת זה אדם שטועה וחושב שהצלחתו גדולתו ועסקיו אינם רק אמצעי למלא תפקידו אלא הן למלא את תאוותו ורצונו בעולם לצרכי גופו, ממילא שוכח את תכליתו בעולמו ובוגד בבוראו עד שפוגם בעבודת השם מתוך שנשאב עמוק עמוק לעיסוקיו וכך הדבר גם בא לידי ביטוי בינו לבין בני ביתו ולכל סביבתו, וזו כוונת המהר"ל שאומות העולם לוקחים את הגדולה כדבר גשמי לעומת ישראל שזו גדולה אלקית ורוחנית.

כלום שררה אני נותן לכם אלא עבדות:

ולזאת חז"ל מוסיפים ללמדנו עד כמה חייב האדם להיזהר שלא יאבד את שליטתו על עצמו והנהגתו מפני גדולתו ותפקידו שלא להטיל אימה על הציבור או על בני ביתו שבזה יכול לאבד עולמו היות וכל שררה אינה אלא עבדות לשרת ולמלא תכליתו כלפי הציבור ובני ביתו ולא הכבוד והשררה הוא התכלית. ומבארים חז"ל **במסכת הוריות דף י ע"א** שכל שררה היא עבדות ולומדים הדבר מהמסופר על מלך יהודה עוזיהו במלכים ב פרק טו (ה) וַיִּנְגַע קִרְיָק אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיְהִי מִצְרַעַע עַד־יָוֹם מֵתוֹ וַיִּשָּׁב בְּבֵית הַחֲפְשִׁית וַיְוֹתֶם בְּרִהְמָלְךָ עַל־הַבַּיִת שֶׁפֶט אֶת־עַם הָאָרֶץ: וכתב הרד"ק **מלכים ב פרק טו פסוק ה** וישב בבית החפשית, אמרו רז"ל **כי המלכות היא עבודה** שהרי צריך לשאת כל משא העם עליו ולשמוע אליהם ולשפוט משפטיהם בין ברצונו בין שלא ברצונו אם כן המלכות היא עבדות וכשנצטרע עוזיהו וישב לו בבית אחד לבדו הנה הוא חפשי מן העבודה שהיה בה לפיכך נקראת הבית בית החפשית. **וכתב בית הבחירה (מאירי) מסכת הוריות דף י ע"א** וז"ל כל שאדם מתמנה על הציבור הן מלכות הן שאר מינויים צריך להזהר שלא יתגאה בעצמו ולא יטייל אימה יתרה שלא לשום שמים **ויעלה בדעתו תמיד שאינו מלך או נשיא אלא עבד ממונה לראות בעסקי העם** להציל העשוק מיד עושקו וכו' עכ"ל. ומביאה הגמרא מעשה המלמדנו יסוד זה שמסופר על רבן גמליאל ורבי יהושע שנסעו בספינה ושניהם הכינו צידה לדרך אלא שר"ג הכין רק פת ואילו רבי יהושע הכין פת וגם סולת ובמשך הדרך נגמר הפת ולר"ג לא היה מה לאכול היות והדרך התארכה מעל המשוער ואילו לר"י היה לו הסולת, שאל אותו ר"ג וכי ידעת שיהיה עיכוב בדרך שהבאת גם סולת, השיבו ר"י כן כיון

כרוך בנסיונות גדולים להתקיים בחברה שמתנכרת לדת וליהדות בכלל ובכדי להתחנך בעיני רואיו היה עליו לשנות מנהגיו ולהתפשר בכל מיני נושאים, אך למרות הכל לא שינה דרכו מנהגו ויראתו משמירת קיום התורה והמצוות בכל מצב, וכן מידותיו אף לא התגאה על אחיו אשר נפלו לידו כפרי בשל, אלא אדרבא השיב טובה תחת רעה ופירנסם בכבוד ודאג לכל צורכיהם, וכל זה מפני שהוא מבין ויודע שכל המתחולל עם האדם הם רק אמצעי להגיע לתכליתו בעולמו ולזאת אינו שוכח את תפקידו האמיתי שלשמו הוא נועד, ומחובתו בראש ובראשונה לדאוג לבני ביתו ומשפחתו כפי שורש שמותו, ונראה שהא בהא תליא שמפני שמשל בגופו ותאוותיו ועמד בנסיונות גדולים הרי הוא מלך, כי חז"ל למדונו **באבות פ"ד** בן עזאי אומר איזהו גיבור הכובש את יצרו, כי זו הגבורה האמתית שמצליח האדם להתמודד ולהתגבר על כל יצריו ותאוותיו, ובזכות זה זכה למלוך כיהודי בודד נגד חוקי המדינה שעבד לא ימלוך על כל ארץ מצרים במשך כל ימי חייו שמונים שנה דבר שאין לו אח וריע מבריאת העולם עד זמננו.

נפיון משה ואהרן:

כמו כן מצינו במשה ואהרן כדלהלן. **פרש"י שמות פרק ו פסוק כז** הם המדברים וגוי' הם שנצטוו הם שקיימו: הוא משה ואהרן הם בשליחותם ובצדקתם מתחלה ועד סוף: הרי לנו שוב שמעידה התורה שמה ואהרן נשאר באותה דרגה והתנהגות הן בתחילת שליחותם והן אחרי קבלת תפקידם ועמדו בפני המלך פרעה לא ויתרו על כלום מקיום התורה והמצוות, ולא גרם להם הדבר לשנות הנהגתם מפני הגאווה על מעמדם שנהיה גדול בעיני כולם, ובפרט שהקב"ה עשה בשליחותם נסים ונפלאות גדולות עד מאוד דבר שיכול להשפיע על תחושת הלב של האדם, למרות זאת לא השתנה כלום אצלם לרעה, אלא אדרבא מעידה התורה **במדבר פרשת בהעלותך פרק יב פסוק (ג) והאיש משה עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה**. זאת ועוד המשיכו יחד באותה הערכה וכבוד הדדי למרות כל מה שהם עוברים ולכן נכתב פעם משה לפני אהרן ופעם אחרי אהרן.

המקטין עצמו זוכה לגדולה:

וכבר לימדונו חז"ל את סוד ההצלחה במסכת חולין דף פט ע"א לא מרבכם מכל העמים חשק ה' בכם וגוי', אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל חושקני בכם, שאפילו בשעה שאני משפיע לכם גדולה אתם ממעטין עצמכם לפני, נתתי גדולה לאברהם אמר לפני ואנכי עפר ואפר, למשה ואהרן אמר ונחננו מה, לדוד אמר ואנכי תולעת ולא איש, אבל עובדי כוכבים אינן כן, נתתי גדולה לנמרוד אמר הבה נבנה לנו עיר, לפרעה אמר מי ה', לסנחריב אמר מי בכל אלהי הארצות וגוי', לנבוכדנצר אמר אעלה על במתי עב, לחירם מלך צור אמר מושב אלהים ישבתי בלב ימים.

וכתב המהר"ל מפרג בספרו נתיבות עולם נתיב הענוה פרק ב לבאר ההבדל בין גדולת אומות העולם לגדולת ישראל וז"ל כי גדולתם ומעלתם אינו כמו האומות, שהאומות גדולתם מצד עולם הזה הגשמי, ולפיכך כאשר השם ית' נותן להם הגדולה והחשיבות הם מתגאים יותר

עיר התורה שקרובה אליך

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו

יו"ר ועדת סת"ם העולמית

הרבנות הראשית לישראל

לשכת הרבנות הראשית אלעד. ראש העין. הרצליה

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

המטיל אימה יכול להיכשל בשלוש עבירות:

עוד כתב בספר חסידים (מרגליות) סימן קמה וכל המטיל אימה יתירה בתוך ביתו סוף בא לידי שלש עבירות גילוי עריות חילול שבת ושפיכת דמים, תשמש אשתו נדה מיראתו, תבשל לו תבשיל בשבת, או אם היה רגיל בנר בחדר משכבו להדליק אותו שם מבעוד יום ושכחה לשומה שם תדליק מפני אימתו בשבת, או תברח אשתו או אחד מבניו בלילה בחשיכה ויפלו באחד מן הפחתים הרי זה שפיכת דמים. וכן פרנס אל יטיל אימה על הצבור שלא לשם שמים עכ"ל.

ואצלי היה מעשה על אחד שהגיע אלי בליל שבת לשאול שאשתו הדליקה את הפלטה אחרי צאת הכוכבים אבל לא הגיע זמן ר"ת, וכאשר התודעתני למה שהיה אשתו נרדמה ומתוך בהלה שהכל קר ובעלה קפדן הכניסה את השקע, ואמרתי לו שיראה מה עושה קפדנות בבית לחלל שבת וכמעט אוכלים גם איסור.

מעשה פליגש בגבעה בגלל הטלת אימה:

עוד כתב מנורת המאור פרק ד - ענוה עמוד קצט שכל מעשה פליגש בגבעה התחיל בגלל שהבעל הטיל אימה על פילגשו, וז"ל ואפי' אדם בביתו צריך להתנהג בענוה, ואל יטיל אימה יתירה בתוך ביתו. שהרי פילגש בגבעה, שהטיל בעלה עליה אימה יתירה והלכה לה וישבה בבית אביה, ונתגלגל הדבר ונפלו על אותו מעשה כמה אלפים וכמה רבבות מישראל וכמעט נגדע שבט בנימן עכ"ל. תקציר המסופר בשופטים פרק יט המעשה של פילגש אשר לקחה אחד לאשה והיה מטיל אימתו עליה ולכן ברח ממנו והלכה לבית אביה וכעבור זמן התחרט על מעשיו והלך להחזיר אותה לביתו ושכנע אותה ואת הוריה ובדרכם נאלצו לשהות בלילה בגבעת בנימין וכאשר ראה אותו זקן שהם ברחוב שאלו מה מעשהו וסיפר שהוא בדרך לביתו והגיע הלילה ואין מארח ולכן הזמינו לביתו ובעודם מטיבים ליבם הגיעו אנשי בליעל ודפקו בדלת וביקשו ולהוציא אליהם את האורחים אך ניסה לשכנע אותם בעל הבית שהוא מוכן להוציא להם את ביתו וגם הפילגש אשת האורח וסרבו ואז הוציא האורח את אשתו הפילגש החוצה והתעללו בה כל הלילה עד שבבוקר כשקמו מצאו אותה מתה בפתח הבית ולקח את גופתה וביתר אותה וחילק בשרה לכל שבטי ישראל להראות את העוולה והפשע שעשו בני בליעל מבנימין, ובעקות הדבר קמו כל שבטי ישראל נגד שבט בנימין ועשו איתם מלחמה וכמעט נכחד שבט בנימין כולו וגם מישראל נפלו עשרות אלפים. וכל זה התחיל מהטלת אימה על אשתו שבלעדיה היה נמנע האסון הגדול.

אדם גדול נבחן בדברים קטנים:

לעומת זה השקפת התורה כפי הפתגם המפורסם שכל גדול נבחנת גדולתו דווקא בדברים קטנים, ומקור הדברים נלמד מהמדרש בפרשתנו, כתוב שמות פרק ג פסוק א ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו פהו מדון וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אליהו האלהים חרבה: קשה למדרש מדוע כתוב בלשון עבר היה רעה ולא ומשה רעה בלשון הווה? מכאן למדו חז"ל שמשה זכה למנהיגות בגלל העבר שלו, וז"ל מדרש שמות רבה

שאחת לשבעים שנה ישנו כוכב שעולה ומתעה את הספנים מאחר ודרך הספני לדעת את המסלול לפי סדר הכוכבים ואחת לשבעים שנה אותו כוכב שעולה מתעה אותם, אמר לו רבן גמליאל כל כך הרבה חכמה יש בידך, ואתה עולה בספינה לבקש פרנסתך? אמר לו רבי יהושע עד שאתה תמה עלי, תמה על שני תלמידים שיש לך ביבשה, והם רבי אלעזר חסמא ורבי יוחנן בן גודגאדא, שכל כך חכמים הם, עד שידועים לשער כמה טפות יש בים, ואף על פי כן, אין להם פת לאכול, ולא בגד ללבוש. כששמע רבן גמליאל כך, נתן בדעתו להושיבם בראש, כדי שתהא פרנסתם מאותה שררה. כשעלה ליבשה, שלח להם לקרא להם ולמנותם להושיבם בראש, ולא באו. חזר ושלח להם, ובאו. אמר להם, כמדומין אתם ששררה אני נותן לכם, ולפיכך לא באתם בתחילה, כי לא הייתם חפצים בשררה, אך טועים אתם, שאין אני נותן לכם שררה, אלא עבדות אני נותן לכם, כי מעתה ואילך יהיה עול הציבור מוטל עליכם. והביא להם ראייה מרחבעם בתחילת מלכותו פנו אליו בני ישראל שאביו הכביד עליהם במסים ומבקשים ממנו שיתחשב בהם ויוריד להם, אמר להן בעוד שלושה ימים אשיב לכם והלך להתייעץ עם הזקנים ואמרו לו, מלכים א פרק יב (ו) ויִוָעֵץ הַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעַם אֶת־הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר־הָיוּ עֹמְדִים אֶת־פְּנֵי שְׁלֹמֹה אֲבִיו בְּהִיתוֹ חֵי לֵאמֹר אֵיךְ אֵתְּם נִוְעָצִים לְהָשִׁיב אֶת־הַעֲמָסִים הַזֶּה דָּבָר: (ז) וידבר וידברו אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם וענייתם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים פליגשים: אולם התייעץ גם עם הצעירים כמסופר שם (ח) ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו אשר העמידם לפניו: (ט) וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כהיתאמר לעם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלולנו ואתה הקל מעלינו פה תדבר אליהם קטני עבה ממתני אבי: (יא) ועתה אבלי העמיס עליכם על כד ואני אוסיף על עלעלכם אבלי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים: והסוף ידוע שאיבד את המלוכה על ישראל. ללמדנו שכאשר אדם מקבל איזה תפקיד אינו אלא עבדות ולא שררה פירושו של דבר אסור לאדם להסתחרר מהתפקיד או הגדולה או העסק ולשכוח את תכליתו ותפקידו האמיתי ורק אז מצליח אחרת מאבד את הצלחתו וגם את שלום ביתו.

הפתק של אובמה בכותל.

ידוע כאשר נשיא ארה"ב לשעבר אובמה הגיע לכותל להתפלל להצלחתו וכתב פתק בכותל ואותו פתק התפרסם שביקש שם שלושה בקשות ואחד מהם שכאשר יעלה לגדולה לא יסתחרר וישכח את עברו ויאבד את השפיות. וזה לצערנו מה שקורה לכל אחד באופן יחסי בתפקידו אם זה אנשי הפולטיקה שלפני הבחירות יורדים לעם לבקש את תמיכתם ולאחר שנבחרו נעלמים עד הבחירות הבאות ולא שייך כבר לפוגשם ולהיעזר בהם, וכך הדבר קורה באופן יחסי כל אחד במעמדו ותפקידו, ובעיקר הפגיעה היא בבני ביתו ורעייתו שמאבד את הסבלנות להתייחס לצרכי הבית לא חום ולא אהבה וההיעדרות מהבית עד שנעלם כל אושר חיי הנשואין מהבית ומחטיא את המטרה.

עיר התורה שקרובה אליך

לשכת הרבנות הראשית אלעד. ראש העין. הרצליה

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין
The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

מרדכי מלכא
רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו
יו"ר ועדת סת"ם העולמית
הרבנות הראשית לישראל

יהושע ליב נכנס לסלון אך ר' יהושע לייב לא הביט לעברו, ניסה האברך להרעיש ולמשוך את תשומת לבו של מהרי"ל דיסקין אך הוא בשלו שקוע, אחר כשעתיים ביקש רבי יהושע ליב דיסקין לקרוא לאשתו הרבנית כשהגיעה שאל אותה מה עשית היום כיצד עבר עליך היום מה קנית במכולת ושאלות נוספות בעניני הבית, לאחר מכן פנה לאותו אברך ואמר לו כשם שהרגשת אצלי מהשעה שנכנסת עד עכשיו כך מרגישה אשתך כל יום כשאניך מתייחס אליה וכיצד מתייחסים לאשה כבר הראיתי לך. ללמדנו עם כל העיסוק החשוב ביותר אסור לשכוח את חובתו בבית. **ואכן כך הזדמנו לפתחי שני מקרים** שהאשה התלוננה על בעליהן ששקועים רק בלימוד ואין כלל תשומת לב לענייני הבית עד שממש רוצים להתגרש ושוחחתי עם אותם אברכים יקרים והסברתי להם שהם טועים בדרכן ולא זו הדרך להיות גדול התורה וחובתם לתת את התשומת לב לבת זוגו ולהקדיש לה את הזמן הראוי ורק בדרך זו אפשר להצליח, ואכן ברוך השם שינו את דרכם וחזר השלום בית וממש הודו לי הנשים על השינוי הגדול.

מעשה עם המשגיח הרב וולבה זצ"ל:

כאשר למדתי בבאר יעקב מידי פעם יצאנו בשעות הערב המאוחרות קצת להתאורר ותמיד באופן קבוע הייתי פוגש את המשגיח הרב וולבה מטייל עם אשתו, וכשנשאל על כך השיב בכדי לבנות את חיי הנשואין נכון חובה להקדיש זמן לאשה לטייל ולשוחח. ואם הוא היה מוכן לבטל מזמנו ועם כל מעמדו עשה כך קל וחומר לאחרים כמה נצרכים להשקיע בזוגיות.

מעשה עם הגרב"צ אבא שאול זצ"ל:

בהיותי אברך צעיר הלכנו פעם בחול המועד לפארק הלאומי ברמת גן ושם יש שייט סירות יש אישיות ויש צבורי, והנה לפתע אני רואה את הגרב"צ אבא שאול יחד עם רעייתו עולים לסירה הציבורית, כמובן הלכתי אליו לאחר שנגמר הסיבוב של חצי שעה ושוחחתי איתו ואמר שיש מצוה לשמח את האשה בחג ולכן באתי לעשות שייט בשביל אשתו. אדם ענק מגדולי הדור וראש ישיבת פורת יוסף ומוצא לעצמו את הזמן לתת יחס לאשה ולא אומר זה ביטול תורה.

מוסר השכל:

עלה בידנו ללמוד ולהשכיל שסוד הבית היהודי הוא כאשר אדם מפנים ויודע שכל תפקיד ומעמד שהאדם זוכה אסור לאבד ולהתעלם מתפקידו ותכליתו וחובתו כלפי בני ביתו, מאחר וכל תפקיד אינו אלא עבודת ומטרתו של התפקיד אינה שררה וכבוד אלא להשלים ולתקן כפי שורש נשמתו, וזו סוד הצלחת יוסף הצדיק וכן משה ואהרון וכן דוד המלך וזו עצת הזקנים לרחבעם שבכל מעמד צריך לרדת אל העם ולבני ביתו ולכל הסובבים אותו, וזה מתייחס הן בין אדם למקום שאסור שזה יפגע בעבודת השם ויזלזל בתפילתו או בלימודו או בקיום המצוות מפני שנשאב לתפקידו ועסקיו, והן בין אדם לחברו לא לשכוח את חובתו כלפי בני ביתו ולדעת שבבית אינו בתפקיד אלא הרי הוא כאחד מבני הבית ולמלא את תפקידו בהתייחסות לאשתו והענקת התשומת לב הנצרכת וגם לבניו, וכאשר האדם הולך בדרכי התורה ועצת חכמים ישכון ביתו לבטח ותשרה השכינה בביתו ובכל אשר יפנה ישכיל ויצליח אמן.

בברכת שבת שלום ומבורך
הצב"י מרדכי מלכא עיה"ק אלעד

